

S TEBOU PŘI OTEVŘENÉM OKNĚ

Mohlo by spadnout něco sněhu. Nastavím dlaň,
čára srdce promění se v řeku.

K síle, již disponuje voda: do ucha levého všeptává,
abych se nebál zjištění v pravém, které je bránou
k paměti miliard let.

Kde tolik už běsnilo žvlů! A mých otců. A jejich
ztopořených mečů, po nichž jsem vymřel tolikrát,
kolik oni sfali hlav, jim v cestě neuhnuvších.

K síle, již disponuje něha: až v rukách rozpustí sněh,
Frédéric Chopin načrtne úhozy a já jimi zasáhnu
obě tvé tváře.

Ubližuji, neschoulitelný v závějích beztvaré lásky.
Jak barbar připaluji chloupky, které bych na jiných
nahých ženách přehlížel. A po mě potopa.

K síle, již disponuje dítě: Mluv teď ty. Popiš, jak učíš
ho plavat.